

Sài Gòn Ơi Là Mưa

Sài Gòn mưa...buồn quá!
Mưa gì mưa quá buồn!
Xe và người không còn
thấy trên mặt con lộ...

Dưới mặt nước là hồ
những cái hồ Thiên Đàng?
Những tấm biển chữ vàng
nhòe như sao nhỏ lệ!

Người già như đứa bé
bì bõm thấy mà thương
Những cô gái môi son
hình như thành màu tím?

Sài Gòn ôi kỷ niệm
là những ngày gió mưa
lá me bay bơ vơ
dù muôn ngàn chiếc lá...

Giống người ta chi lạ
mỗi người một cô đơn!
Thế mới là Sài Gòn
Thế mới là đáng ở!

Sài Gòn không biết nhớ?
Sài Gòn không biết yêu?
Những hình ảnh diễm kiều
những ngày mưa đầu mắt?

*Xem ti vi. Nhắm mắt
Mưa đầy hai bàn tay!
Không biết mình nhớ ai
tóc dài mưa như suối...*

Trần Văn Lê